

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera, JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobců: a) O. D., b) nezl. M. P., zastoupení JUDr. Emilem Mikešem, advokátem se sídlem Praha 3, Lucemburská 43, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 3. 2006, čj. 64 Az 114/2005 - 30,

t a k t o :

- I. **Kasační stížnost se odmítá pro nepřijatelnost.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobci jako stěžovatelé domáhali zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta jejich žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 8. 9. 2005, čj. OAM-1664/VL-20-08-2005. Tímto (posledně uvedeným) rozhodnutím byla žádost stěžovatelů o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).

Kasační stížnost je přípustná, proto Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení otázky, zda svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelů ve smyslu § 104a s. ř. s. (k této otázce viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39, publikováno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 933, rok 2006, sešit č. 9, či rozhodnutí ze dne 6. 12. 2006, čj. 3 Azs 68/2006 - 50, www.nssoud.cz).

Stěžovatelka v kasační stížnosti uvádí důvody dle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., přičemž konkrétně namítá nesprávné posouzení právní otázky soudem spočívající zhodnocení jí tvrzeného pronásledování z důvodů vyznávání buddhismu na Ukrajině, dále nesprávné zjištění skutkového stavu věci a neúplnost důkazů opatřených správním orgánem. Ze správního spisu bylo zjištěno, že stěžovatelka podala žádost o azyl až poté, co jí bylo uděleno správní vyhoštění. K tomu Nejvyšší správní soud odkazuje na svou konstantní judikaturu k této otázce (např. rozsudek ze dne 12. 1. 2005, čj. 4 Azs 300/2004 - 36, či rozsudek ze dne 30. 10. 2005, čj. 8 Azs 107/2005 - 61) s tím, že byla-li žádost o azyl podána až poté, co bylo rozhodnuto o správním vyhoštění

žadatele, a tato žádost byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona č. 325/1999 Sb., nemohou před soudem obstát námitky nesprávného posouzení skutkového stavu věci vztahující se k důvodům udělení azylu.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu skýtá dostatečnou odpověď na námitky stěžovatelů a nebyl shledán ani jiný důvod k přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Lze proto shrnout, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelů, tudíž je nutno ji ve smyslu § 104a s. ř. s. považovat za nepřijatelnou a odmítnout.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. února 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu